

AROSIENSIS

MEDLEMSBLAD 2010 FÖR SÄLLSKAPET AROSBRÖDERNA, GRUNDAT 1902

Resa till Skultuna och Ramnäs, sid 6 – 7

Om Ernst Rolf i läroverket, sid 12 - 13

Nordiska musikfesten 1959, sid 14 – 15

Läs mer på www.arosiensis.se

*Omslagets akvarell av Skerikesbron är målad av arosbrodern CB Lostelius,
bär inspirerad av en målning av västeråskonstnären David Söderholm.*

Miljön runt Svartån — värd att utveckla

Skerikesbron mot slutet av 2009 i fin vinterskrud.

Området längs Svartån är i många stycken det viktigaste kulturlandskapet i Västerås. Det har stor kulturhistorisk betydelse, är en grön länk och ett kommunikationsstråk, som knyter samman stadsdelar. I ett ambitiöst "Gestaltningssprogram" har Västerås stad skissat på hur detta stråk vid ån kan göras mer attraktivt.

Det första stället i stan att ta sig över ån var ett vad som senare blev den medeltida

AROSIENSIS 2010

I redaktionen:

Per-Erik Wallin; arosbroder@hotmail.com

Christer Svenson; christer@svenson.se

Anders "Tuck" Berggren; a.berggren@mail.com

"Torgbron" vid nuvarande Apotekarbron. Fram till 1870-talet fanns ytterligare två broar; Slottsbron och Storbron vid Stora gatan. Sam Lidman uppförde Skarpskyttebron 1867 som en gångbro av trä.

Omslagets akvarell av CB Lostelius, arosbroder och student 1961; under skoltiden mera känd som Snas. Bilden är inspirerad av en målning av västeråskonstnären David Söderholm (1883-1961).

Norr om Skerikesbron tar slättlandskapet vid med ett vattendjup på ca 3 meter i Svartån, men själva bron står på en grusbänk. Det här är sannolikt platsen för ett övre äldre vadställe. Enligt en karta från 1688 låg en kvarn där Skerikesbron nu korsar ån. Bron tidigare kal-

Visst vill du ta del av gemenskapen!

Arosiensis i tryckt form kommer ut en gång per år. Arosiensis på nätet utvecklas hela tiden och innehåller mer material än häftet. För att vara med i gemenskapen inbiter vi dig att kliva upp på trappan. Ta de första stegen redan idag!

Du tipsar redaktionen om vad som borde skrivas. Du sänder egna bilder från tiden i skolan eller egna berättelser. Arosiensis blir levande skolhistoria!

Du läser artiklar och minns gamla tider. Efter så gott som varje artikel finns möjlighet att kommentera, att lägga till egna minnen. Du bidrar genom kommentarer till att förstärka vårt kollektiva minne av tiden i VHÅL.

Du loggar in på medlemsidorna och kompletterar personliga data t ex med "år i skolan" och gärna foton så att matrikeln blir komplett. Du som glömt ditt lösenord: I vänsterspalten på www.arosiensis.se finner du en liten ruta "Glömt lösenord". Klicka där och du uppmanas skriva in användarnamn. Gör det eller skriv in din emailadress i rutan. Tryck på "Skicka lösenord". Då kommer direkt ditt lösenord per email tillbaka till dig.

Du (som inte redan klarat av detta steg) sänder din emailadress till info@arosiensis.se och får i retur lösenord. Du kan då besöka de innehållsrika medlemsidorna. Här hittar du rörliga bilder på lärare, du kan höra blåsorkestern och skolklockan, följa med i diskussioner! Du kan söka upp gamla skolkamrater i matrikeln.

lad Kvarnbron eller Qvarn bron var en krokig landsvägsbro i trä på stenkistor och förband vägarna till Skultuna och Skerike. Nu är det en betongbro, men som har fått behålla den svängda formen.

På västra sidan finns Lustigkulla villaområde, uppfört efter trädgårdsstadsmodellen kring sekelskiftet 1900. Här låg Västerås första kolo-niområde på domprostens lönejord, Västerås Gartnersällskap med 69 lotter à 100 kvm som inte fick bebyggas. Falkenbergska kvarnen på åns östra sida byggdes under 1800-talet för att mala spannmål, på 1890-talet ersattes vattenhjulet med turbiner. Kvarnen togs ur bruk 1968, mjölnarbostället bredvid är oförändrat. På Ön mellan kvarn-

rännan och Svartån fanns ett kallbadhus där två personer i taget kunde bada, det försvann vid 1900-talets början. Miljön är annars sig lik hundra år senare.

Träbron i mellankrigstid.

Vi hette Arosiana och Arosbrödernas Medlemsblad innan vi blev Arosiensis

Arosiensis rötter ligger ett gott stycke bort i tiden. Under namnet "Arosbrödernas Medlemsblad" utkom första numret i A5-format 1937. Några rubriker i den första utgåvan: Årsrapport från läroverket, Föreningslivet i läroverket, Sällskapets årsrapporter för 1935 (på vers) och 1936, samt inte minst poeten Gunnar Ekströms tal på latin vid nedläggandet av Arosbrödernas krans vid Elias Sandelius grav.

Det dröjde till 1947 innan medlemsbladet utkom som "Arosiensis". Samtidigt med namnbytet gick man under en kortare tid in för utgivning två gånger per år. Så här ser raden av redaktörer ut:

1937 - 1946 Arvid Carlsson, Carl Johan Lundin, Per Reinhold Tersmeden. Oklart för oss idag hur många år dessa herrar var "kommitterade att handha bladets redigering"
1947 - 1950 Erik Floderus
1951 - 1957 Gunilla Röhl
1958 - 1961 Gert Nordin
1961 - 1966 oklart
1967 - 1983 Ulla Henricsson
1984 - 1987 Mona Pers
1988 - 1989 Per-Erik Wallin med CB Lostelius
1990 - 2002 Hugo Ahlén
2003 - 2010 Per-Erik Wallin med Christer Svenson och från 2007 även Anders Berggren

Före epoken med Arosiensis och Arosbrödernas Medlemsblad utkom Arosiana i sammanlagt fem utgåvor mellan 1910 till 1932. Det

var en häftad bok med intressanta artiklar från en svunnen tid. Nr 1 med 80 sidor från mars 1910 innehöll "historier från Vesterås skola och samhälle", det var berättelser som man fått in efter en pristävling utlyst redan 1903. Därefter kom nr 2 år 1913 "hufvudsakligen med kulturskildringar från äldre skeden inom Västerås Läroverks historia". Nr 3 med 170 sidor publicerades 1917, nr 4 kom 1923 på drygt 180 sidor plus medlemsförteckning. I detta senaste alster fanns ca 20 signerade artiklar om skolan från förr och från det just aktuella tjugotalet. Arosiana nr 5 utgavs i samband med Arosbrödernas trettioårsjubileum år 1932 med 258 innehållsrika sidor bl a om skolans 300-årsjubileum 1923 då Rudbeckius staty avtäcktes av Gustav V och många Arosbröder var närvarande.

Redaktionen har i sitt arkiv samlat utgivningen av Arosiensis från 1937 och framåt, men saknar referensexemplar för åren 1961 - 1970. Den som har möjlighet att avvara exemplar av Arosiensis från dessa år belönas med redaktionens guldstjärna.

Redaktören, Hedersmannen och Hedersledamoten Hugo Ahlén har avlidit

Hugo Ahlén började sin skolgång i Västerås Högre Allmänna Läroverk 1932 och tog studenten 1939. Journalistiken blev hans levnadslopp och hans penna togs i anspråk av Arosbröderna under många år som redaktör av Arosiensis. Han var under dessa år även ledamot av Arosbrödernas styrelse. Hans

insatser kröntes naturligt nog av utnämning till Hedersledamot i Sällskapet Arosbröderna. Vi saknar en trogen och intresserad Arosbroder. Begravningsceremonin ägde rum i Västervåla kyrka fredagen den 20 november 2009 och Arosbröderna representerades av Carl-Lennart Jivmark.

Studiebesök före vårfesten:

Mässingsbruket i Skultuna och lancastershire- smedjan i Ramnäs

Arosbrödernas vårmöte är inte enbart fest - Sällskapet passar också på att göra nedslag på intressanta punkter i Västerås med omnejd. De senaste åren har temat varit industribistoria.

Första anhalten för de två turistbussarna på studieresan i maj 2009 var Skultuna Messingsbruk. Det serverades kaffe, macka och information om brukets historik i snabb sammanfattning. Bruket tillhörde från 1607 Kronan, blev fideikommiss under några århundraden och ägdes så småningom av Svenska Metallverken till 1969. Bruket har brunnit tre gånger, senast 1790, så inga byggnader är äldre än så. Ett litet museum är iordningsställt, men mest verkade butiken med ljusstakar, skydds-

änglar, manschettknappar mm att dra till sig Arosbrödernas intresse. Kassakön var lång och det fanns många svartvita papperskassar ombord på bussarna när resan fortsatte över Bovallsskogen mot Ramnäs.

Efter besöket i Skultuna gick bussresan vidare till Ramnäs, ännu ett gammalt fint bruk. Besöket där inleddes med lunch i den vackert renoverade Schenströmska herrgården. Ramnäs har anor som till och med är äldre än Skultunas. Redan 1590 anlades här den första stångjärnshammaren vid Kolbäckån. Under 1700-talet kom Ramnäs att ägas av två familjer; Schenström och Tersmeden. Dessa uppförde varsin herrgård. Den Schenströmska herrgården från 1762 används idag som hotell och konferensanläggning. Familjen Tersmedens herrgård, byggd i början av 1800-talet i empirestil finns också kvar och ligger på åns östra sida.

Tersmeden blev ensam ägare till Ramnäs från 1834. "Nu är jag herre i alla väderstreck", lär då patronen ha utbristat. Under familjen Tersmeden utvecklades Ramnäs till en av Sve-

riges ledande stångjärnsproducenter och 1868 uppfördes det första valsverket. I den Tersmedenska herrgården är Barbro Ekman Bursell uppvuxen. Hon disputerade 1974 efter sju års arbete med sin avhandling "Träskoadel" om smederna och delgav Arosbröderna på ett charmerande sätt en del baskunskaper i järnframställning och smide.

Fred Norling som är född på platsen fanns också med vid presentationen. Barbro berättade att en timmes hårt arbete av smeden kunde ge 150 kg järn. Även om det var en förnämlig produkt med låg svavelhalt konkurrerades lancastershirejärnet ut när götstålet kom vid slutet av 1800-talet. Trots detta levde den gamla teknologin kvar på marginalen och i Ramnäs fall ända fram till 1964. Tillsammans med de lokala guiderna Gilbert de Laval och Bengt Eriksson besiktigade vi den stångjärnsmedja, som nu står med rostiga maskinrester, men som på 1870-talet var störst i landet när det gällde produktion av stångjärn.

Smedjan var en del av ett mäktigt Bruk som ägde "allt" på orten och runt omkring och som

vid sekelskiftet hade över 400 anställda. Ramnäsjärnet efterfrågades i specialtillämpningar som t ex i Ericssons telefoner och för tillverkning av hästskor för bryggarhästarna i Köpenhamn. Innan den stora bruksdöden på 1800-talet fanns över 500 små järnbruk i landet – bara de med speciella förutsättningar överlevde. Nu lever i varje fall de lokala traditionerna vidare i form av kättingtillverkningen i Ramnäs

Barbro Bursell berättade om brukets och järnets historia.

Arosbröderna i ett åttaårigt perspektiv.

För åtta år sedan firade Arosbröderna 100-årsjubileum. För mig personligen var det ett stort ögonblick av en annan anledning. Jag blev vid årsmötet 2002 vald till ordförande i den ärevördiga föreningen.

Med den förklaringen finns det kanske anledning att se de senaste åtta åren i föreningen i ett eget perspektiv.

1. På det första årsmötet därefter fastställdes att styrelsen hade möjlighet att "underbalansera" budgeten med ett antal tusenlappar. Detta för att försöka göra föreningen mer känd och attraktiv för att öka medlemsantalet.
2. Vi hade då ca 260 medlemmar och kan vid årsskiftet 2009/10 redovisa strax över 500 medlemmar.
3. Vi har gått ut och erbjudit att de som jubilerar att haka på vårmötet som går av stapeln i maj. Det bjuds då på såväl lunchmöte med besök på allt från slott och herresäten till industrier och stadsaktuella områden (i Västerås).
4. Vi har kommit in i rytmen att vårmötet i maj alltid sker i Västerås samtidigt med årsmöte och fest med middag och dans på kvällen. I början av november bjuds till höstmiddag med någon intressant föreläsare i Stockholm.
5. Vid 100-årsjubileet satsades 100.000 kr i en ny stipendiefond. Denna har sedan förstärkts vid ett par tillfällen och innehåller nu ca 300.000 kr. Studerande vid Rudbeckianska

skolan har kunnat ansöka om bidrag till "hållbar internationell samhällsutveckling". Det har inneburit att eleverna fått upp ögonen för Arosbröderna, vilket på sikt kan stärka vår rekrytering. Dessutom är stipendiefondens medel skattefria.

6. Under de senare åren har Arosbrödernas hemsida vuxit fram som en modern möjlighet till kommunikation med – och mellan medlemmarna. I den samlas successivt mängder av nostalgi. Samtidigt med att hemsidan utvecklas har vår tidskrift Arosiensis fortsatt att ges ut varje vår då inte alla ännu tagit till sig datatekniken. Att tidningen är mycket populär får vi många bevis för och den når ut till alla medlemmar i samband med inbjudan till årsmöte och vårfest.
7. Stockholmsboende Arosbröder samlas till lunch första tisdagen i varje månad i centrala Stockholm. I Västerås har en lunch skett per "termin" då med någon intressant föreläsare.

Sammanfattningsvis kan sägas att från en underbudgetering och en satsning på att ge en hemvist för jubileumsklasser, göra regelbundna lunch – och middagsevenemang såväl vår som höst samt att förstärka vår hemsida och därmed kunna kommunicera med medlemmarna bättre och oftare så har vår medlemskader ökat. Den har till och med fördubblats på en åttaårsperiod. Det är ett faktum som vi i styrelsen känner en glädje över. Det som vi nu måste fokusera på är medlemsrekryteringen, förnygra styrelsen, att förfina "stipendiesystemet" och att bygga ut hemsidans tjänster och möjligheter så att ännu flera kan använda den.

Bo JÄGHULT

Stipendier från Sällskapet finansierar projektresor

Arosbröderna delar som bekant ut stipendier till elever vid Rudbeckianska gymnasiet.

Resultatet av ett projektarbete inom området hållbar utveckling som är stött av Sällskapet har presenterats av Gustav Skogfors, Alexander Salmonsson, Erik Gerremo och Gustav Martensjö från Rudbeckianska Gymnasiet. De tilldelades Arosbrödernas stipendium om 20.000 kr 2008. De använde medlen för en resa till Lofoten där man studerade ekologi och hållbar utveckling. Vid Arosbrödernas årsmöte 9 maj 2009 berättade de om en del av resultatet. På vår webbsida kan du ta del av fem minuter från den dvd de producerade.

Joanna Rothman är en gymnasieelev som fått stipendium för ett projektarbete 2009. Hon har varit i Grekland och skriver:

- Jag skulle bara vilja tacka för stipendiet jag fick på skolavslutningen. Pengarna möjliggjorde mitt projektarbete om havssköldpaddorna på Zakynthos, vilket kommer resultera i en presentation senare samt något skriftligt. I och med resan kände jag att jag lärde mig enormt mycket och fick ut precis allt som jag förväntat mig. Jag har en blogg där jag skrivit om vad jag gjort och lagt upp bilder, www.carettacaretta.blogg.se

En gata som knappast ens vandaler kan gilla

Eleverna protesterade med framgång när cityringen skulle dras invid domkyrkan, t v Märten Hallberg, numera barnöverläkare i Västerås, t h Lars Berggren, nu narkosöverläkare i Örebro.

Fråga: Hur kunde man en gång komma på tanken att dra en trafikled genom den fridfulla parken, mellan djäknefängelset Proban och kyrkan?

Svar: I november 1941 beslutade ett oenigt stadsfullmäktige att binda ihop Biskopsgatan (som då slutade vid Västra Kyrkogatan) i väster med Domkyrkoesplanaden i öster. Förbindelsen skulle bli en "diskret och lugn parkgata" söder om Domkyrkan. Samfälliga kyrkorådet protesterade först, men gav efter för det gudomliga trycket när biskop John Cullberg vanns för tanken på en ny gata. Gatan döptes i folkmun till Vandalgatan och kraven på en stängning hörs regelbundet.

"Den gamla kyrkogården mellan domkyrkan och djäknefängelset grävdes upp och skelleten fraktades bort i skydd av mörkret för att inte stadens innevånare skulle få veta något som kunde äventyra den nya gata som anlades..."

Texten beskriver vad som hände i Västerås

1943 - namnet på den korta gata som anlades mellan domkyrkan och proban fick omedelbart namnet Vandalgatan i folkmun.

På 1960-talet skulle det bli värre: nya trafikleder skapas och det bestämdes att den nya Cityringen med minst sex filer skulle dras mellan kyrkan och proban. Läroverkseleverna ordnade sittstrejk, en stark opinion bildades och projektet avblåstes lyckligtvis.

Vår redaktör i Västerås Anders Berggren skrev för ett par år sedan en insändare i VLT och föreslog än en gång att gatstuppen skulle läggas igen och att slingan Östra Kyrkogatan – Stora Torget – Västra Kyrkogatan borde förbehållas nyttotrafik, till varutunneln, torg-handeln, för hotellgäster etcetera.

Arosbrödernas geografiska intresseområde sträcker sig fram till Stadshotellets norra vägg, så vi frågar igen: Vem vågar värda vårt kulturella arv? Vem vill återställa den gamla och värdefulla miljön vid domkyrkan?

Den blivande konstnären Erland Cullberg dekorerade sin tapet i Biskopsgården. Foto: Anders Lif.

Herr Padda på väggen i Cullbergs biskopsgård

När Biskopsgården i Västerås renoverades inför biskopsskiftet 2008 upptäcktes att någon gjort väggmålningar i ett av de små rummen. De visade sig vara från mitten av 1940-talet och var utförda av den då 13-14-åriga biskopssonen och senare berömde konstnären Erland Cullberg, som med benäget tillstånd av sina föräldrar fick dekorera väggarna i sitt pojkrum. Nu har målningarna pietetsfullt konserverats.

Hösten 2009 besökte Västerås humanistiska förbund Biskopsgården där brodern Staffan Cullberg, som tidigare var chef för Statens Konstråd och som också skrivit en bok om Erlands konst höll ett föredrag med bilder. Erlands starkt koloristiska och expressiva, men samtidigt romantiska måleri beskrevs initierat och fängslande.

Sedan var det dags att bege sig till bottenvåningen för att beskåda den unge konstnärens verk. Rummet ligger i den privata delen av gården, men vår nye biskop Thomas Söderberg öppnade generöst dörarna.

Det är inte taffligt tonårskluddande som visas upp! Med driven stil, stor fantasi och härlig kolorit har Erland hämtat scener ur äventyrlitteraturen. Enligt Staffan var det mamma Evas högläsning för barnen, som gav inspiration. Motiven har tagits från följande böcker: Skattkamarären, Röde Orm, Det susar i säven, Djungelboken, Münchhausens äventyr, Robinson Crusoe och Tusen och en natt - de täcker alla fyra väggarna i rummet. Målningarna var övertapeterade och det krävdes ett omfattande konserveringsarbete för att rädda dem till eftervärlden.

Erland Cullberg utbildade sig senare vid Konstakademien och är i dag en av våra mest respekterade och intressanta konstnärer. Den schizofreni som Cullberg drabbades av i unga år har naturligtvis påverkat hans måleri, kanske snarast fördjupat det och gjort bilderna komplexa och fascinerande.

Ernst Rolf

- revykungen som inte fick komma tillbaka till Västerås Läroverk

Revykungen Ernst Rolf tillhörde de mera dyrkade idolerna i nuvarande Arosbröders föräldrageneration. Visste du att han 1905-1906 var elev vid vår skola? När han ville komma tillbaka 1907 sade rektorn nej.

Uno "Myggan" Ericson som skrivit boken Ernst Rolf, Bonniers 1968, en rejält tjock biografiska om Rolf, berättar:

De yngre läroverkseleverna rasade omkring på skolgården. De äldre gymnasisterna förde sig mera värdigt och vandrade runt i fullt medvetande om att Västerås läroverk var en ärevärdig läroanstalt. Sexans pojkar höll till i ett hörn av skolgården, pojkar från två parallellklasser. De hade samlats kring en storvuxen pojke som brett leende hade kommit in till dem på skolgården denna dag, den 4 november 1906. De tyckte att deras skolmössor var svarta och tråkiga när de jämförde dem med den eleganta huvudbonad som den nykomne hade, en illande gul halmhatt.

En lärare kom in genom skolgrinden. Poj-

karna hälsade på övligt sätt. Pojken i halmhatten gjorde inte en min att hälsa. Han hade slutat skolan dagen före, slutat för alltid... Och borta var han, före eleven i klass 6 b vid Västerås läroverk, Ragnar Johansson.

Ernst Ragnar Johansson föddes i Falun. Fadern var skraddare och familjen bodde på en liten gård nära Falu koppargruva. Ragnar var 14 år när familjen flyttade från Falun till en enrumslägenhet på Floragatan 11 i Västerås.

I SVD 1984-01-15 skriver Uno Myggan Eriksson: Ernst Rolf var en kvinnornas gunstling. Kvinnorna var många runt honom från tidiga tonår. Han var en grann karl, 1,94 m lång, med vita tänder och ett ständigt rent uttryck kring sig.

Myggan skriver i sin bok att Ragnar hade lättare att få kamrater i Västerås än i Falun. Han blev snabbt en ledare för grabbarna på Västermalmsområdet. Ragnar spelade munspel och sjöng. Han satte ihop enkla rim om lärare och skolkamrater. Men, han gick inte mer än två halva höstterminer och en vårtermin i läroverket.

I en annan intressant publikation, "Boken

om Ernst Rolf, skriven av vännerna" från 1933, Åhlén & Åkerlunds förlag, skriver Ernsts mamma Emma om sonen: - 1905 flyttade vi från Falun till Västerås. Ernst kom in i läroverkets fjärde klass, och det gick fortfarande bra för honom.

Senare på hösten 1906 återvände han från Västerås till hemtrakterna i Dalarna och började arbeta på postorderfirman Åhlén & Holm i Insjön. Han blev bekant med tryckeriföreståndaren Ragnar Åkerblom, som skrev lokalrevyer och uppträdde som bondkomiker. Mamma Emma skriver:

- Efter några månader kom han hem, grät och sade "Mamma, jag vill inte sitta där på bondlandet och skriva adresslappar och fraktsedlar. Jag vill börja skolan igen, snälla mamma!"

Jag tog honom med mig till läroverkets rektor, och han lyckades lugna honom genom att försäkra, att Ernst kunde bli en bra karl ändå utan vidare studier. "Du kan redan så mycket som inte andra pojkar kan, och du kommer att reda dig mycket bra med de kunskaper du har, sade rektorn till min hjälp."

Redan 1907 slutade han dock på Åhlén & Holm och bytte namn till Ernst Rolf. Han började turnera som skådespelare och vissångare. Ernst Rolf hade en förmåga att hitta melodier som fastnade i folks sinnen. Många av våra vanligaste allsånger kommer just från Ernst Rolf-revyerna. Hit kan räknas Ju mer vi är tillsammans... och Jag är ute när gumman min är inne. På Arosiensis webbsida kan du lyssna på en annan, Bättre och bättre dag för dag!

Rolf skivdebuterade den 12 oktober 1910 med tre titlar på bolaget Gramophone (föregångare till His Master's Voice). Han blev en av sin tids mest produktiva grammfonartister - enligt en 1991 utgiven diskografi gjorde han sammanlagt 851 skivinspelningar. Utöver sina revyer medverkade Rolf i ett fåtal filmer, däribland en filmatisering av det populära lustspelet Styrman Karlssons flammor (1925). Ernst Rolf var gift tre gånger. I slutet av mars

Rolf på skolbänken i Västerås Högre Allmänna Läroverk 1906, han sitter längst fram

1916 gifte han sig med den norskfödda Margit Strugstad, generalsdotter från Trondheim, med henne fick han två barn. På 1920-talet var han under en period gift med Gueye Wetterstrand från Rolf-baletten, de fick en son. Sista giftet från 1930 var med den norska skådespelerskan Solveig Berntzen, mera känd som Tutta Rolf, som fick sonen Tommy, senare verksam i Hollywood.

Ernst Rolf avled juldagen 1932 av en lunginflammation som han ådragit sig vid ett halvhjärtat försök att begå självmord genom att dränka sig. Begravningsståget genom Stockholm drog enorma mängder sörjande åskådare. Rolf är begravd på Norra kyrkogården.

Ernst Rolfs enda filmroll av format var i Styrman Karlssons flammor 1925. Rolf behandlades respektfullt av recensenterna, men det allmänna omdömet var att han gjorde sig bättre som charmör än som i filmen en tragisk figur på dekis.

Nordiska Vänortsträffen förgyllde påsken 1959

Rolf Lindeborg repeterar i Hallskolan Lars-Erik Larssons vackra Förklädd Gud med stor kör, orkester och solister från de nordiska vänorterna. T. b. om dirigenten känner vi igen recitatören Ingegerd Aschan. Foto: Per-Erik Wallin.

Under påsken 1959 arrangerades den femte samnordiska musikfesten med läroverksungdom från Västerås och vänorterna Randers, Ålesund och, Lahti. En triumf för Rolf Lindeborg skrev den ibland fruktade recensenten Werner Wolf Glaser i VLT.

Flera medlemmar i Arosbröderna minns säkert denna musikfest – vi hade vänortsungdomar som inneboende i våra på den tiden trånga lägenheter och små villor, vi fick uppleva några fantastiska musikstunder i skolan.

Den bästa sammanfattningen av den musikaliska sidan ger WWG, som skrev i VLT: ... en verklig triumf för festens musikaliske "huvudredaktör" Rolf Lindeborg, vars ansvar inte var ringa och vars bekymmer – innan! – varit stora. Festens musikaliska höjdpunkt var konserten på påskdagen, varvid ca 300 sjungande och spelande ungdomar samsades om ett projekt som genomfördes strikt, festligt och värdigt.

... Trots endast en och en halv timmes repetition (!) lyckades Rolf Lindeborg framföra verket (Förklädd Gud) sammanhängande, balanserat, distinkt, och med tempi som i förhållande till omständigheterna var välvalda. Solister

var här Ingegerd Aschan, Eva Åkerberg och Kjeld Tofte-Hansen. Fru Aschan läser alltid så man lyssnar andlöst. Eva Åkerberg sjöng underbart (jag undrar om det inte var hennes genombrott för Västerås, y nu hörde man henne äntligen i ett profant sammanhang, och hon sjöng som en stor artist), och Kjeld Tofte-Hansen hade en vacker röst och sjöng musikaliskt perfekt.

Det var en festlig kväll, men jag vill – utan att de andra ska känna sig förbigångna – särskilt hylla de sex västeråsare, därav fem ungdomar, som visar vilken musikkultur vi ändå har i vår stad. Lars Fjällskog, flöjt, Anders Bergsman, oboe, Klas-Gunnar Gräns, klarinett, Hans Jonsson, fagott, Peter Berggren, horn – ty dessa spelade så delikat, rutinerat, korrekt, att de förtjänar en extra eloge. För att inte tala om Hilding Ahrborn! Det finns säkert inte många trumpetare som först kan blåsa en barockstämma, och sedan slå de mycket svåra pukstämmorna i Finlandia, och båda delarna med samma virtuositet.

En stor publik hade uppmärksammat en viktig musikalisk händelse, och Rolf Lindeborg kan vara stolt". Så långt Werner Wolf Glaser.

Programmet

Påskdagen 1959 i Läroverkets hallskola kl 19. Inledningssång: Ignis divine. C.E.F. Weyse. Dir.: Per Heltne. Erfreue dich, Erde. D. Buxtehude. Kantat för soli, kör orkester. Solister: Lillemor Sandvall, sopran, Lone Berger, alt, Jörgen Munk, bas. Dir.: Kjeld Tofte-Hansen. a. Salem. J. Sibelius. Kör och orkester. b. Finlandia. J. Sibelius. Symfonisk dikt för orkester med slutkör. Dir.: Eero Pollari. Förklädd Gud. L-E. Larsson. Lyrisk svit för soli, recitation, blandad kör och orkester. Solister: Eva Åkerberg, sopran, Kjeld-Tofte Hansen, baryton, Ingegerd Aschan, recitation. Dir.: Rolf Lindeborg.

Förklädd gud

Förklädd gud (opus 24) är en lyrisk svit från 1940 av Lars-Erik Larsson, med text av Hjalmar Gullberg. Sviten hör till Larssons nyromantiskt orienterade produktion och är ett av den svenska konstmusikens mest älskade verk. Stycket skrevs med framför allt radiopublik i åtanke. Både Larsson och Gullberg var vid tiden anställda vid Sveriges Radio. Uruppförandet av Förklädd gud ägde rum den 1

Det finns säkert inte många trumpetare som först kan blåsa en barockstämma, och sedan slå de mycket svåra pukstämmorna i Finlandia, och båda delarna med samma virtuositet, skrev WW Glaser i VLT om Hilding Ahrborn.

april 1940 i Sveriges Radio, Radiotjänsts underhållningsorkester dirigerades av tonsättaren. Texten är hämtad från Gullbergs diktsamling Kärlek i tjugonde seklet från 1933. Gullbergs idyll tar sin utgångspunkt i ett mo-tiv från antik mytologi om guden Apollon, dömd att uppträda som människa i ett år och tjäna som dräng hos kung Admetos i Thessalien.

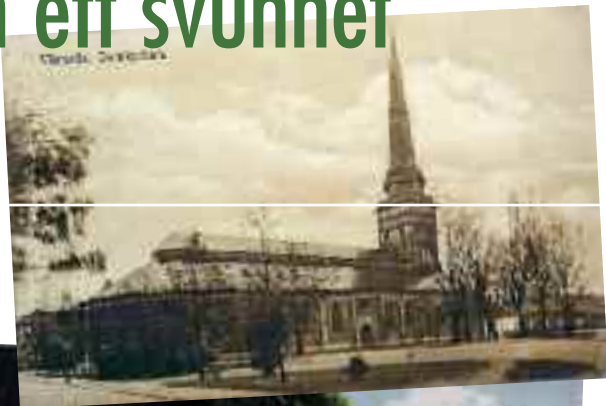

Innan de gästande från vänorterna lämnade staden efter påskens musikfest blev det körsång på perrongen.

Vykort från ett svunnet Västerås

Du som har några fina gamla vykort (eller andra bilder med skolanknytning) som du vill dela med dig till andra arosbröder – sänd dem per post till Redaktionen c/o Per-Erik Wallin, Grönviksv. 189, 167 76 Bromma. Vi scannrar bilderna och lägger ut dem på www.rosiensis.se. Originalen postar vi tillbaka till dig omgående.

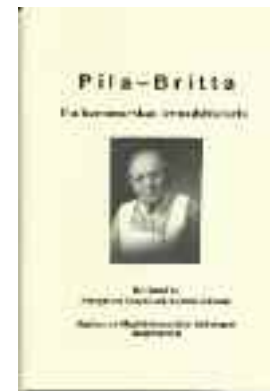

Västerås-profil känd för många

Pila-Britta förlöste 7 300 kvinnor

Äntligen har en minnesskrift getts ut om den legendariska barnmorskan Hilda Maria Pihlgren, även kallad Pila-Britta. Hon är fortfarande ett känt namn i Västerås, nära 65 år efter sin död.

Margareta Machl och Kerstin Rännar har ett förflutet inom landstinget i Västmanland, Machl som chefspsykolog och Rännar som forskningsansvarig inom psykiatri. Medicinhistoriska sällskapet Westmannia står för utgivningen av deras senaste skrift, "Pila-Britta: En barnmorskas levnadshistoria" (2008).

Det är en skrift på endast 50 sidor, bilagorna men en stor mängd fakta och bilder ryms på dessa sidor. En begynnande vårdsektor under förra seklets första hälft beskrivs genom tjänstgöringsintyg, barnmorskedagböcker, födslostatistik, förlösningsinstrument och mediciner.

Hilda levde åren 1873-1943. Redan 1899 började hon som barnmorska i Västerås och var enligt arkiverade journaler verksam till 1933. Men enligt andra källor, exempelvis en 70-årsintervju med henne i VLT år 1943, arbetade hon ända in i detta sitt sista levnadsår. Trots att det fanns flera barnmorskor i det växande Västerås var det ingen som förlöste så många kvinnor som Hilda. Enligt VLT-intervjun förlöste hon 7 300 kvinnor under sina 44 år i Västerås.

I skriften framträder en god, glad, slagfärdig kvinna som aldrig vilade och som hann med mycket annat vid sidan av sin barnmorskegärning. Hon var medlem i flera föreningar, däribland Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt.

Det framgår tydligt att hon levde under en tid då utvecklingen gick fort på många områ-

den. Förutom att hon anammade nymodigheter inom sitt eget fack var hon en föregångare som bilförare. 1922 köpte hon en T-Ford av Yngve Svenson och blev den första kvinnan i Västerås med bil och körkort. Säkerligen, skriver Machl och Rännar, var hon Sveriges första motoriserade barnmorska.

Det kan ha varit Hilda Pihlgrens vilda framfart med sin bil som gav henne smeknamnet Pila-Britta, efter en rälsbuss som gick norröver i landet. Författarna har dock inget säkert belegg för detta. De kan endast konstatera att det är som Pila-Britta denna märkliga person blev känd och är det än i dag.

Inga namn på enskilda kvinnor och deras familjer nämns, däremot personer som tillhörde etablissemangen och som också har lämnat spår efter sig. En av dem är fältläkaren Gunnar Wingren som även var förlösningsläkare och samarbetade mycket med Pila-Britta.

En annan är Ernst Enochsson, domprost i Västerås när Pila-Britta dog. Han förrättade jordfästningen i Domkyrkan den 27 december 1943. Dagen efter skrev han en nekrolog över henne i VLT. Skriften om Pila-Britta slutar med hans ord där det bland annat står:

"Otaliga äro de hem, dit hennes oegennyttiga arbete nått. Hennes glädjesmittande uppträdande ingav sjuka och betryckta nytt liv och ljus förhoppning."

BIRGIT AHLBERG-HYSE

Västerås för 100 år sedan

...Visaftonen på godtemplarlokalen hade lockat rätt talrik publik. Hr Ernst Rolf visade sig äga en präktig röst, särskilt lämpad för den glada visgenren. Utförandet skedde på ett behagligt och vinnande sätt med lekande minspel och gladt gemyt. Sångaren tog publiken med storm och kan känna sig belåten med besöket i sin fädernestad. (4 oktober)
 ...Till ledamot av första kammaren för Kopparbergs län valdes i går utgifvaren av denna tidning, redaktör Anders Pers. (22 augusti)
 ...VSS bildas. Den 4 november blev Västerås Simsällskaps officiella stiftelsedag. Detta var samma år som renlighetsbadhuset vid Munkgatan ersattes av varmbadhus vid Trädgårdsgatan. Även Westerås Baseboll som är Sveriges första basebollklubb startades 1910 (hette då Västerås Bäsbollklubb). Man hade sina glansdagar i mitten av 1990 talet då man spelade i Elitserien.

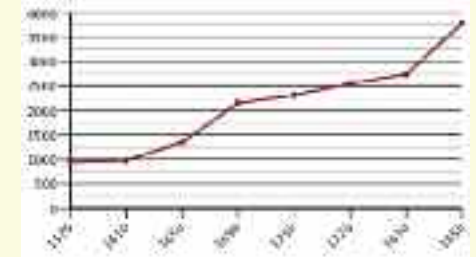

Fram till höstterminen 1854 då skolhuset reus fanns läroverket i Collegium Sapientae söder om domkyrkan. Andra våningen bade byggts på år 1620.

...Skolloskolonien vid Frösåker. Västerås skolloskoloniförening har för en lång tid framåt arrenderat en lägenhet, Snäppan, invid Grandfjärden. Under våren uppfördes här en byggnad för sommarkolonien. Härute ha 54 barn i sommar fått njuta af sol och bad, lek och vila. Barnen återkommo i går. (VLT 11 augusti)
 ...Stockholm första asfaltsgata har i dagarna blifvit färdig. Det är Asfalt- och cementaktiebolaget, som gratis belagt Torsgatan som ett första försök.
 ...Nordiska Metallaktiebolaget som tillverkade halvfabrikat i koppar, mässing och aluminium hade slagits samman 1907 till Aktiebolaget Svenska Metallverken. 1910 struktureras företaget om och Nya Aktiebolaget Svenska Metallverken bildas. Man byter 1914 namnet till AB Svenska Metallverken igen, ett namn som man behåller till 1969 då Gränges köper Metallverken.
 ...Västerås hade 19.145 invånare 1910
 ...Wilhelm Stenhammar gaf i torsdags afton en till sista plats fylld läroverksaula en pianokonsert. Det blev en högtidsstund av renaste njutning och vederkvickelse. Schumann, Bach, Chopin och Beethoven fingo alla en konstnärlig, ja glänsande tolkning. (VLT 12 februari)

... och om Westerås Stad för 200 år sedan.

...Befolkningen växte mycket långsamt i den lilla staden Västerås fram till början av 1800-talet – från 1810 viker kurvan uppåt.
 ...I Westerås stad anno 1810 bodde bara 2.730 invånare. Befolkningsmässigt var det ett stillastående läge. Femtio år tidigare, 1760, fanns 2.893 i församlingen och det skulle dröja ytterligare nästan 50 år innan strecket 4.000 passerades. Tillväxten skedde mer ge-nom inflyttning än på grund av födel-seöverskott.

...Av invånarna år 1810 tillhörde 36 ridderskap och adel, 88 anges som "summan av läro-ståndet", 183 "andre ståndspersoner", 609 borgare och hela 2.731 "öfrige". I staden fanns ett tydligt kvinnoöverskott, för 200 år sedan var 56 % kvinnor; det fanns 266 änkor, men bara 31 änklingar. Ingen västeråsare var detta år över 85 år, i skiktet över 75 år fanns bara 26 personer i hela församlingen. Staden hade 14 "Lärare vid Läroverken" och det noterades 41 studerande.

...Det är kanske framför allt intressant att studera befolkningen i yrkeskategorier. Vi kan se att det fanns 27 minuthandlare med summa 53 manliga, men däremot inga kvinnliga handelsbetjänter. Det fanns också 5 st. "Privates Kuskar", 59 "Privates Arbetsdrängar" samt 15 "Privates Tjänstgässar".

...Framför allt var Västerås vid denna tid en hantverkarstad, 40 % av manliga yrkesverk-samma tillhörde denna grupp. Inom katego-rin Handtvärkare listas 136 personer, nedan finns hela listan, visst är det spännande att fundera på hur våra förfäder hade det och hur staden organiserades – detta är specialiteterna som behövdes för att livet skulle fungera någorlunda:

Bagare 5 st	Gördelmakare 1	Linne-Väfvare 1	Skräddare 8	Urmakare 2
Bläckslagare 1	Hanskmakare 1	Målare 3	Slagare 3	Vagnmakare 2
Bokbindare 3	Hattmakare 4	Nålmakare 2	Snickare 4	Åkare 7
Carduansmakare 5	Hofslagare 3	Perukmakare,	Socketbagare 1	Jerndragare 3
Fiskare 2	Kammakare 1	Hårfrisör 1	Svarfvare 3	Mätare 4
Färgare 3	Klensmeder 2	Repslagare 2	Sämskmakare 2	SUMMA 136
Garfvare 2	Knappmakare 2	Sadelmakare 4	Tenngjutare 1	
Glasmästare 3	Kopparslagare 4	Skomakare 10	Timmermän 19	
Guldsmeder 4	Krukmakare 4	Skorstensfejare 1	Tunnbindare 2	

Av Tabellverkets statistik framgår klart konturerna av rikedom och fattigdom. Av de 622 hushållen betecknades inte mindre än 104 som "utfattige" och 440 som "fattige", nära 90 % av stadens hushåll var alltså fattiga! Det fanns bara 13 "förmögne" hushåll och 65 "behållne".

bandsmusiker. På Svens högra sida går den första flickan i blåsorkestern, Margot Söderberg. Längst till vänster på bilden skymtar en annan känd jazzprofil, trombonisten Leif Hult-hin. Tåget lämnar just Smedjegatan och svänger in på Stora Torget för att sedan gå Östra Kyrkogatan till läroverket.

Sven spelade även i skolans symfoniorkester och var ett tag valthornist i Västerås Musik-sällskap. Men se det är en annan historia.

ANDERS BERGGREN

Blåsorkestern startade 1946

Sven var med från början

Sven Pauli är en verklig blåsarveteran och kan berätta om hur Läroverkets orkester bildades. Sven föddes i Stockholm, men familjen flyttade till Stallhagen i Västerås när han var sex år gammal och han räknar sig som västeråsare. 1943 började Sven i läroverket och då fanns en liten symfoniorkester och en kör på skolan. Verksamheten leddes av Axel Melander, musikläraren, och denne kände Hilding Ahrborn, musikfanjunkare i F1:s musikkår. Hilding, som också spelade trumpet i Musiksällskapet, tyckte att det skulle vara på sin plats med en blåsarensemble. Det började i blygsam omfattning 1946 med en sextett, där Sven spelade althorn.

Orkestern växte snabbt och efter några år var det full besättning och blåsorkestern blev ett känt inslag i stadslivet, framför allt vid studenttåget genom staden. Efter tågets upplösning fortsatte blåsarna att via ett lastbilsflak åka runt och uppvakta de nybakade. "Vi fick väl lite bål och annat gott att dricka, så på slutet lät väl inte Studentsången lika bra som vid

starten", minns Sven med ett leende.

Men vi hade även andra uppdrag. Jag minns särskilt när cirkusen kom till stan och vi fick leda tåget med elefanter och kameler bl.a. från stationen till tältplatsen, som på den tiden låg en bit bort vid Pilgatan. Gratisbiljetter blev arvodet, det var stort på den tiden! I början av 1950-talet började vänortsutbyten och Sven var med på resan till Randers. Den resan är legendarisk av en särskild anledning.

"När vi väl var ombord på färjan till Fredrikshavn skulle vi underhålla resenärerna med en liten konsert. Vem har noterna? Det har väl du Torsten (Schiött)? Nej, sa Torsten, som var ledare, jag har inga noter. Noterna var kvar hemma! Två saker kunde vi spela utantill: Studentsången och marschen Narviksgutten. Så det blev repertoaren under hela resan!"

På bilden med studenttåget på den här sidan är det Svens egen student 1953 och han går med sitt althorn som tvåa från höger. Bredvid sig har han den likaledes nybakade Ralph Juhlin med sin trumpet, känd även som dans-

Fullsatt i aulan - succé för vårfesten

Efter utflykten med rekordmånga deltagare till bruken i Skultuna och Ramnäs och årsmötet var det småningom dags för drink och mingel i Gamla Huvudbyggnadens fint smyckade galleri.

Även kvällsprogrammet samlade stora ska-

ror, fler än hundrafemtio deltog. Trångt var det men humöret var på topp! Portarna till aulan slogs upp och efter en del letande efter rätt placering kunde vi bänka oss till pampig orgelmusik: Carillon de Westminster. JG Helmersson, styrelse- och blåsorkestermedlem

men även rektor på skolan hälsade alla välkomna till vår gamla aula och Anders Berggren från festkom-mittén berättade om skollockan och den fick ljuda i inspelad version eftersom elektroniken till klockan utanför hade kollapsat. "Den blomstertid nu kommer..." sjöngs till orgelackompanjemang. Nostalgi i kubik...

Efter förrätt med prisbelönta nubbevisor tågade blåsorkestern, 25 man stark, in på podiet. "Mot Ijusare tider" och "New York, New York" spelades och publiken jublade! Det var femte året i rad som blåsorkestern framträdde i samband med sällskapets vårfest. För att markera det viktiga jubileet, klädde man sig uniformt i ny stass. Märket på tröjorna är en avbild av den nål som medlemmar i Blåsorkestern förädrades efter fem års trogen blåsar-tjänst.

Stämningen steg i takt med bordsvisorna och sedan var det åter dags för blåsorkestern, som denna gång överraskade med ett hype-aktuellt stycke: La Voix, som du kan lyssna till på vår webbsida!

November 2009: Mycket uppskattat höstmöte på Läkarförbundet

God mat och spännande föredrag lättade upp i höstmörkret Lars Arvid Boysen, student 1964 i VHAL, berättade för nära 60 bröder och systor anekdoter och erfarenheter från sitt yrkesliv som reklamman. Han började sin bana i Malmö, men lockades från Skåne till Stockholm av en annan Arosbroder, Christer Sven-

son, till en på den tiden mycket berömd annonsbyrå, Carlsson & Broman. Lars-Arvid och Christer, båda copywriters, var där arbetskamrater under flera år. Lars-Arvid arbetade senare på Brindfors Annonsbyrå med Linjeflyg ("Pappa kom hem", "Ta med gumman på flyget"); Ikea (Hörde du om mannen som köpte så dyra glas att han inte hade råd med cognac"; "Fälldin Långbänk 75 kr"), McDonalds ("Idag serverar skolan lapskojs"). Lagom är sämst var en paroll i hans jobb på den tiden, väl tillämpad förde den fram byrån till sverigetoppen.

Före Lars Arvids uppskattade kåseri hann sällskapet i Läkarförbundets pampiga lokaler sjunga några snapsvisor, bl a med klart internpolitisk inriktning "Mitt hjärta det glöder och blöder, för mossiga Arosbröder, som namnbyte ej understöder..."

Stämningen var genomgående på topp - klubbmästeriets försäljning av snaps- och avecbiljetter till bra priser kan ha påverkat stämningen positivt, men minst lika mycket var det nog närvaron av en rad nya medlemmar - med många kära återseenden och utbyten av dråpliga minnen - som lyfte skrattnen och glädjen till en mycket hög nivå.

Studentsången klingade mäktigt mellan vägarna och sedan kom den överraskande desserten, en bakelse med Sällskapets logotype. Spirituella och roliga tal hölls, till kvinnan av Peter Löwenhielm, V-Dalas förste kurator Carl Mikael Carlsson tackade och Bo Elzén med hjälp av musiker framförde medlemmarnas tack. Det förekom även spontana sånginslag av obeskrivligt slag.

Sedan bröts taffeln och fortare än man kunde säga flaskklock hade borden burits bort och dansen kunde börja. Tuxedo Jazz Band höll trycket uppe och det var fullt drag under galoscher-na! I baren serverades drycker till priser som tack vare självhushållningen inte setts sedan skolskuttens och Cleos dagar. Många gamla kontakter återupptogs och stämningen var härlig långt in på nattkröken.

Leif W. Östborg kommenterade på nätet: Väldigt trevlig fest och roligt att åter se aulan. Det som rann upp i mitt minne när sorlet var svårt att dämpa var när rektor Olof Stenström (Sten-Olle) inledde så gott som varje morgonbön med att stega fram till podiekanten och med sin tordönstämman befalla: Håll tyst! Jag är ny i "klubben" men glad att jag nu äntligen "mognat" tillräckligt för att våga gå med arosbröderna!

Arosbrödernas egen tårta

Studentexamen 2009: Inte som på vår tid - stökigt terminsslut

Det enda som undertecknad kände igen från den egna studentdagen var lyckan som de ny-examinerade utstrålade. Allt annat hade förändrats radikalt! Hela Hallskolan kokade när programmet skulle ta sin början vid vårterminens slut 2009.

Hejaramsor och slogans ekade genom hallen, det liknade mer en ishockeymatch än en skolavslutning. Med viss svårighet kunde den nya gymnasieriktorn Karin Holmberg Lundin tysta församlingen och "Du gamla, du fria..." intonerades.

Högtidstalare var Arosbrödernas Barbro Bursell som höll ett tankeväckande tal. Hon uppmanade dem att utmana sig själva, att våga göra saker som de inte tror sig klara av. Man kan om man verkligen vill!

Efter musik- och sånginslag och tal av en representant för studentkullen blev det dags för stipendieutdelning. Undertecknad fick chansen att berätta om Arosbröderna och dela ut Sällskapetets stipendium på 15.000 kr till Joanna Rothman i åk 2. Hon ska till Grekland för ett projektarbete om havssköldpaddor.

Sedan följde tal av rektor och mer musik innan det blev det dags för avslutning med "Den blomstertid nu kommer" och de småstökiga studenterna kunde fortsätta till Gamla Huvudbyggnaden.

Vi var rätt chockade av den slappa stil som dagens nybakade visade upp. Det var en ständigt trafik ut och in i lokalen, det pratades högt och åtminstone en ung man hade definitivt fått för mycket vid den champagnefrukost som inledde dagens övningar. Ni kan tänka er om rektor Stenström hade fått syn på den gossen!

Utspringet på skolgården är också annorlunda. Varje klass för sig går ut på trappan och sjunger Studentsången, glädjande nog ackompanjerade av en blåsorkester, som består av elever från alla skolor i staden.

Sedan väntade studenttåg och kortege på traktor- och lastbilsflak. Kvällen rapporteras ha varit lugn. Och det är klart att börjar man med skumpa kl. 7 så lär orken ta slut fram på nattkröken...

ANDERS BERGGREN

SPORTREVY

Förra årets tappra från föreningens mästerskap på Surabammars GK: Björn Palmgren, Gunnar Snöborgs, Robert Klingvall, Anders "Tuck" Berggren, Sirje Spubl, Bo Björkeman, Hans Swahn, Tord Pettersson, Agneta Palmgren, Ingrid Unerstedt, Marie Bohm.

Arosbröderna Masters spelas på vackra Ängsö!

Förra årets mästerskap vanns av Hans Swahn, som blev mästare för andra året i rad! Nu är det dags att utmana honom igen!

Arosbröderna Masters 2010 spelas på Ängsö GK den 9 maj, dagen efter årsmötet.

Självklart ska Du vara med! Vi kommer att få en härlig golfsöndag tillsammans på en av de vackraste banorna i runt Västerås - en trivsamt parkbana med flera spännade hål bland

ekar och ängar. Du lägger en femtiolapp i startavgift och kanske åker hem med det godast vin Du någonsin druckit. Första bollen slår ut kockan 10.00. Du anmäler Dig till Anders Berggren på via e-post: info@arosiensis.se eller på vår hemsida Arosiensis.se. Därefter får Du mer information om starttider och annat viktigt. Vi ser fram emot Din anmälan!

Välkommen!

*Från årsmötet 2009:
sekreteraren Björn Klint,
ordföranden Bo Jägbult och
kassören Anders Vrethem.*

Årsmötet 2009 i Musiksalen omvalde hela styrelsen

Sällskapets årsmöte 2009 ägde rum mellan bussutfärd och vårfest. Lokalen denna gång var musiksalen i Gamla Huvudbyggnaden. Ett fyrtiotal medlemmar fanns på plats då kassören Anders Vrethem presenterade resultatet för det gångna året och en ekonomisk budget för 2009 – 2010. Beslut togs om att överföra 1.000 aktier i SHB från föreningen till stipendiefonden, vilket innebär att avkastningen av dessa papper kommer att framöver bli skattefri. För innevarande år tog mötet beslut om att dela ut 4.000 kr till en västeråsstudent vid V-Dala nation i Uppsala och

23.000 till elever vid Rudbeckianska Gymnasiet. På förslag från valberedningen återvaldes hela styrelsen och nyvaldes två nya suppleanter, Karin Dahlin och Göran Redmalm. Även revisorerna omvaldes. Ny valberedning utsågs och kommer att bestå av Jörn Beckmann, Björn Edsta, Georg Schuisky, Marie-Louise Sundfelt Ericksson och Christina Morberg (Hermelin). Årsavgiften höjs från 2010 till 200 kr. Mötet avslutades med att Per-Erik Wallin informerade om webbsidans alla möjligheter.